Dissabte 32 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 18,1-8): En aquell temps, Jesús els ensenyava una paràbola sobre la necessitat de pregar sempre i no defallir, dient: «Hi havia un jutge en una ciutat que ni tenia temor de Déu ni respecte als homes (...). Després d'això es digué interiorment: "Encara que no temo Déu ni respecto els homes, amb tot, ja que aquesta vídua em dona molèsties, li faré justícia, no sigui que a la fi vingui i em bufetegi"» (...).

La "naturalesa de la naturalesa" (fonaments del Dret)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui no podem negar que, en aquest món auto-construït, recorrem en secret igualment als "recursos" de Déu. Exactament com el jutge irracional de la paràbola, que finalment fa justícia per a tenir pau (quelcom que, en veritat, ve de Déu).

¿Com pot a raó tornar a trobar la seva grandesa sense lliscar vers la irracionalitat? L'aparició del moviment ecologista és simptomàtica: reconeixem que la matèria no és un material per al nostre ús, sinó que la terra té en si mateixa la seva dignitat i que nosaltres hem de seguir les seves indicacions; hem d'escoltar el "llenguatge de la naturalesa" i respondre-hi coherentment. I també hi ha una "ecologia de l'home", ja que ell posseeix una naturalesa que no pot manipular segons el seu caprici.

—Jo no sóc solament una llibertat que s'ha creat per si sola. Sóc esperit i voluntat, però també naturalesa. La meva voluntat és justa quan respecto la meva naturalesa, l'escolto, i quan m'accepto com el que sóc, i admeto que no m'he creat a mi mateix.